ALMINE RECH

Aaron Johnson
Other Earths

Mar 11 — Apr 10, 2021 | Brussels

Almine Rech Brussel presenteert met veel trots *Other Planets*, de eerste solotentoonstelling van Aaron Johnson bij de galerie.

De doeken van Aaron Johnson worden gekenmerkt door het allegorische en het groteske, door humor en esoterie. Zijn nieuwe schilderijen vertonen kenmerken van het genretafereel, de portretkunst en de landschapsschilderkunst. *Other Planets* bestaat uit vijf grote tableaus en een verzameling kleine werken met heldere kleuren, bevolkt door een menigte van denkbeeldige personages en monsterlijke figuren.

Het heldere, vloeiende en bonte karakter van Johnsons kunst is vooral te danken aan het unieke creatieve proces dat ten grondslag ligt aan elk van zijn creaties. Het is schatplichtig aan *Color Field Stain Painting*, gepionierd door Helen Frankenthaler en voortgezet door Morris Louis, beide iconische kunstenaars binnen het Amerikaanse abstract expressionisme. De New-Yorkse kunstenaar spreidt zijn lege doeken eerst uit op de vloer van zijn atelier, schildert enkele motieven en laat er op meerdere plaatsen sterk verdunde en vloeibare verf in verschillende tinten op uitlopen. Daarna laat hij de wetten van de natuur- en scheikunde hun werk doen. Op die manier begint Johnson met zijn improvisatiewerk, waarbij alles draait om loslaten en onmiddellijkheid. Met zijn keuzes en handelingen speelt de artiest namelijk in op de willekeurige beweging van de verdunde materie en op onvoorzienbare incidenten, die hij verlengt; hij past de compositie aan in de loop van opeenvolgende vervormingen en kleurengradiënten, verschijningen en verdwijningen van figuren en motieven.

Johnson hangt het doek vervolgens op aan de muur om andere vormen toe te voegen, zuiver en met scherpe contouren, evenals minimalistische gekleurde vlakken en een aantal minutieuze details. Het boeiende contrast tussen het levendige, organische aspect dat ontstaat door de lopende verf en de formele aanpak tijdens deze tweede fase van het proces bewijst zijn weergaloze talent als kleurkunstenaar. Door meerdere picturale lagen aan te brengen, verenigt de kunstenaar het figuratieve en het abstracte in een dynamiek van resonantie, waarbij hij de personages abstraheert tot engelachtige of spookachtige wezens.

Het groteske, dat alomtegenwoordig is in het werk van de artiest, wordt gevoed door een breed scala aan historische invloeden: van Goya met zijn *Heksensabbat*, om maar een voorbeeld te noemen, tot de scherpe sociale satire van James Ensor; van de expressionistische drukke straattaferelen van Kirchner tot de ongebreidelde en grillige van fantasieën van Peter Saul. Het rijke spectrum aan personages dat hij samenbrengt, omvat wezens met drie ogen, alsof ze zijn weggelopen uit de boeddhistische of Tibetaanse iconografie, wezens die deels monsterlijk en deels komisch zijn, geliefden die elkaar omhelzen onder een brandende hemel, stellen die telepathisch lijken te communiceren met een meerkleurig berglandschap op de achtergrond en valken van wie de vlucht een allegorische betekenis heeft: de overgang van het aardse naar het spirituele. De wezens, ondergedompeld in psychedelische landschappen, zijn onderling verbonden, versmelten met elkaar, gaan op in het landschap en de kosmos, en zijn getuigen van het mogelijke bestaan van andere werelden. Zo creëert Johnson schilderijen vol verhalen, bewoond door het metafysische en het esoterische, waarin humor nooit ver weg is.

In werkelijkheid gaat deze doelbewust gehallucineerde mystiek bij de kunstenaar altijd gepaard met de zoektocht naar een beter samenleven, waarvan deze uiteindelijk een allegorie is. Hij benadrukt dat deze zoektocht verankerd is in de realiteit van onze hedendaagse wereld, verstoord door politieke en milieucrises, diepgaand getransformeerd door een pandemie, waaruit de dwingende behoefte ontstaat om 'samen te zijn'. In zijn geschilderde wereld waarin het denkbeeldige, het chaotische en het collectieve bewustzijn naast elkaar bestaan, waarin de schilderkunst zelf de hoofdrol speelt, creëert Aaron Johnson een flamboyante humanistische alchemie.

- Charles Barachon